

Skat for Youtubere og influencere

DEPECHEN NR. 15
22. juli 2020

I en ny afgørelse bekræfter Skatterådet, at en E-sportsudøver med egen Youtube-kanal kan drive sine aktiviteter gennem et anpartsselskab, men det er en undtagelse. Langt de fleste skal holde sig fra den slags.

Af Tanya Honoré Schultz, tas@bdo.dk

Der bliver flere og flere af dem. Unge eller yngre mennesker, der lever af at spille computerspil på konkurrenceplan - altså dyrker E-sport - eller som tjener penge som bloggere eller influencere på de sociale medier. Nogle har det som et fuldtidsjob, men for langt de fleste er det en sjov fritidsbeskæftigelse eller hyggelig hobby.

Skattemæssigt giver sådanne aktiviteter typisk anledning til spørgsmål på to områder. Dels i forhold til de gaver i form af vareprøver (tøj, mad, drikkevarer, møbler, sportsudstyr mv.), rejser, hotelophold samt teater- og koncertbilletter som mange modtager. Dels i forhold til om aktiviteten kan karakteriseres som selvstændig virksomhed, så den kan drives i selskabsform - fx gennem et anpartsselskab.

Med hensyn til gaver kan du læse mere herom i [denne artikel](#). Det andet spørgsmål er behandlet i en helt [ny afgørelse](#) fra Skatterådet.

Den professionelle E-sportsudøver

Sagen handlede om en spilludøver på eliteniveau, hvis primære indtægt bestod af betalinger fra en bestemt spilleportal, idet han livestreamede gennem denne på daglig basis og havde 3.000 - 5.000 seere. Han havde også sin egen YouTube-kanal, hvorfra han modtog betalinger, ligesom han havde indtjening i form af pengepræmier ved deltagelse i nationale og internationale konkurrencer. Endelig havde han også indtægter fra sponsor- og reklameaftaler. Han bar selv den økonomiske risiko ved sine aktiviteter og havde ikke ubetydelige driftsudgifter i form af rejseudgifter og udgift til en YouTube-editor.

Efter en bedømmelse af de samlede aktiviteter bekræftede Skatterådet, at spilleren kunne anses for at udøve selvstændig virksomhed. Der var derfor intet til hinder for, at spilleren kunne overføre sine aftaler til et selskab og drive sin virksomhed gennem dette.

Kommentar

Kun bloggere, influencere, Youtubere og E-sportsudøvere, der er fuldtidsbeskæftiget som sådan og som har indkomst fra mange kilder og i øvrigt tjener gode penge, bør overveje at stifte et selskab. Alle andre bør holde sig fra det, fordi de ellers kan ende med at betale mere end 100 % i skat af deres indkomst. Det kan nemlig blive resultatet, hvis skattemyndighederne efterfølgende finder, at de personligt er "rette indkomstmottager" i forhold til de penge, der er tjent i selskabet. I så fald vil de blive personligt beskattet af deres indkomst, uanset at denne allerede er beskattet i selskabet. For disse vil det være bedre at drive aktiviteten i personligt regi og bruge den særlige virksomhedsskatteordning for selvstændige. Den giver ingen risiko for dobbeltbeskatning.

INDHOLD

- Skat for Youtubere og influencere
- Splitleasing kan ende med det værste af to verdener
- Konvertible obligationer er pludselig blevet farlige
- Også private kan få colabøder - store bøder
- Kravene til ledelsens underskrift af årsrapporten

Splitleasing kan ende med det værste af to verdener

Aftaler om splitleasing bliver indgået for at undgå firmabilbeskatning, men det hænder desværre ikke så sjældent, at brugeren ender med både at have betalt en del af leasingydelse og fået delvis firmabilbeskatning.

Af Lars Jacobsen, lar@bdo.dk

Aftaler om splitleasing - eller deleleasing, som nogle kalder det - er ordninger, hvor et leasingelskab udlejer en og samme bil til to brugere - typisk et selskab og dennes ejer - på samme tid, sådan at de deler den samlede leasingafgift efter forholdet mellem deres brug af bilen. Virksomheden betaler således den del af leasingydelse, der kan henføres til ejerens kørsel i arbejdstiden - den erhvervmæssige kørsel - mens ejeren selv betaler den del af leasingydelse, der kan henføres til den private kørsel i bilen.

Hele formålet med sådanne aftaler er naturligvis at friholde ejeren for den firmabilbeskatning, som ville blive en realitet, hvis virksomheden betalte den fulde leasingafgift. Derfor betaler ejeren også sin andel af leasingydelse med private (beskattede) midler.

Skattemyndighederne stiller imidlertid strenge krav til håndteringen af sådanne splitleasingaftaler og overholdes disse ikke, kræver myndighederne firmabilbeskatning af ejeren uanset dennes betaling af en del af leasingydelse. I så fald ender han eller hun derfor med det værste af to verdener. Nemlig både delvis firmabilbeskatning og betaling af en del af leasingydelse. Det viser to nye kendelser fra Landsskatteretten.

Bygmesterens Porsche Cayenne

Sagen handlede om en entreprenør, der sammen med sit byggeselskab havde splitleaset en Porsche Cayenne 3,6 V6 for en periode på knap 14 måneder. I bilen havde leasingelskabet monteret en GPS (en såkaldt Uniqtracking), der registrerer bilens bevægelser, hvorefter brugeren blot skal angive kørsels art.

Skattemyndighederne var imidlertid ikke tilfredse med kørselsregnskabet og beskattede derfor ejeren af rådigheden over bilen efter de almindelige firmabilregler, men accepterede dog, at de privat betalte leasingydelser kunne modregnes i den skattepligtige værdi. Afgørelsen blev [stadfæstet af Landsskatteretten](#). Det endte derfor med en samlet indkomstforhøjelse på "kun" 85.048 kr., hvilket udløste en efterskat på omkring 50.000 kr. inkl. rentetillæg. Hertil kommer udgifter til sagens førelse.

Direktøren med de to skønne biler

[Denne sag](#) handlede om en direktør, som i fællesskab med sit selskab havde splitleaset dels en Mercedes-Benz E 500 og dels en MMW 640ix cabriolet. Også i disse biler var der installeret elektronisk GPS til brug for fordelingen af kørslen mellem privat og erhverv, men heller ikke her var kørsels formål og bestemmelsessted angivet.

Skattestyrelsen havde derfor firmabilbeskattet direktøren af begge biler, men også her accepteret, at den egenbetalte andel af leasingydelserne kunne modregnes. Netto blev direktørens indkomst derfor hævet med 107.514 kr. for 2016 og med 117.716 kr. for 2017, hvilket i princippet blev tiltrådt af Landsskatteretten, som dog værdiansatte Mercedesen lidt lavere, hvorfor forhøjelsen for 2016 blev ændret til 62.314 kr.

Kommentar

Der er i vores øjne intet overraskende ved afgørelsen. Som vi tidligere har skrevet i [denne artikel](#), så burde splitleasingaftaler næsten være forbeholdt ordensmennesker, fordi kravene til de løbende registreringer af bilens brug forudsætter megen disciplin. I praksis er det uundgåeligt, at der over længere perioder vil forekomme fejlregistreringer, og den slags kan hurtigt få store konsekvenser.

"I så fald ender han eller hun derfor med det værste af to verdener"

Konvertible obligationer er pludselig blevet farlige

En teknisk lovændring har medført, at et selskabs hele eller delvise indfrielse af en konvertibel obligation pludselig kan udløse en skatteregning hos aktionæren, selvom selskabet i virkeligheden bare betaler et lån tilbage.

Af Ole B. Sørensen, obs@bdo.dk

En konvertibel obligation er langt hen ad vejen et helt almindeligt gældsbrief, der er oprettet i forbindelse med et pengeudlån til et selskab, men som rummer en bestemmelse om, at kreditoren i stedet for at få sine penge tilbage kan vælge at konvertere sit tilgodehavende til aktier eller anparter i selskabet.

Udstedelse af sådanne obligationer - som altså er en mellemting mellem en aktie og et almindeligt gældsbrief - har i mange år været brugt, når et hovedaktionærselskab for en periode har haft brug for tilførsel af likviditet fra sin ejer, fordi det har givet aktionæren det bedste af to verdener. Nemlig muligheden for at få sine penge tilbage uden beskatning, hvis selskabet overvinder sine vanskeligheder, og skattefradrag for sit tab, hvis selskabet må lukke. Du kan læse mere herom i [denne artikel](#).

Lovændringen

Lige før jul sidste år vedtog Folketinget [et lovforslag](#), der blev fremsat efter en såkaldt early warning fra Skattestyrelsen om, at der via opdeling af en selskabskapital i flere klasser (A- og B-aktier mv.) i visse tilfælde kunne skabes kunstige skattemæssige aktietab eller i det mindste udskydelse af beskatningen af aktiegevinster.

Lovforslaget blev vedtaget uden væsentlige ændringer og indebar blandt andet, at reglerne for opgørelse af den skattemæssige anskaffelsessum for hovedaktionæraktier blev ændret fra at skulle ske efter nominelle værdier til at skulle ske på grundlag af handelsværdier på afståelses- eller indfrielsestidspunktet. Dette fik også betydning for konvertible obligationer, fordi de skattemæssigt sidestilles med aktier.

Den nye opgørelsesmetode har virkning for afståelser og afdrag, der sker den 1. oktober 2019 eller senere og gælder også for konvertible obligationer, der er udstedt før denne dato. I tilfælde, hvor en hovedaktionær beslutter at kræve sit tilgodehavende indfriet kontant og altså fravælger at konvertere tilgodehavendet til aktier, kan det derfor nu pludselig udløse en teknisk skattegevinst, hvis indfrielsen sker på et tidspunkt, hvor værdien af selskabets aktier ligger over kurs 100.

Eksempel

Et selskab er stiftet med en selskabskapital på 500.000 kr. Samtidig har hovedaktionæren lånt selskabet yderligere 500.000 kr. på en konvertibel obligation, der efter aftalen skal indfries efter ti år eller til den tid konverteres til aktier til kurs 100.

Det går selskabet godt, og efter de ti år er værdien af dets aktier steget til kurs 2.000. Hovedaktionæren ser derfor ingen grund til at øge aktiekapitalen og vælger derfor bare at få tilbagebetalt sit lån. Efter de gamle regler ville dette ikke udløse nogen beskatning, men efter de nye medfører indfrielsen, at der opstår en gevinst på 450.000 kr., fordi den skattemæssige anskaffelsessum for obligationen kun kan opgøres til 50.000 kr. Den resterende del af anskaffelsessummen for obligationen overføres til aktierne og nedsætter derfor den fremtidige avance på disse med et tilsvarende beløb.

Kommentar

Der kan stadig være tilfælde, hvor det kan være en fordel at vælge en konvertibel obligation i stedet for en almindelig kapitaludvidelse, men med lovændringen er der blevet langt færre. Indehavere af gamle obligationer må stærkt anbefales at orientere sig om de skattemæssige konsekvenser ved afdrag og indfrielse af sådanne.

”Dette fik også betydning for konvertible obligationer, fordi de skattemæssigt sidestilles med aktier”

Også private kan få colabøder - store bøder

I en ny dom blev en privatperson dømt til at betale en bøde på 20.000 kr. for at indføre 2.112 dåseøl fra udlandet. Retten troede ikke på mandens forklaring om, at det kun var til eget forbrug.

Af Pernille Rise, pri@bdo.dk

Tilbage i 2002 blev der indført regler om ordensbøder - såkaldte colabøder - til både virksomheder og private, der ikke overholder reglerne for registrering og dokumentation i forhold til punktafgiftspligtige varer som cigaretter og øvrige tobaksvarer, øl, vin og spiritus, slik, chokolade og øvrige sukkervarer samt emballage.

Reglerne har til formål at sikre, at den lovpligtige afgift rent faktisk betales. Der gives derfor ordensbøder i de tilfælde, hvor virksomheden ikke har registreret sig som varemottager, og/eller det ikke er muligt at konstatere, om afgiften er betalt, fordi:

- ❖ Der ikke foreligger noget regnskab.
- ❖ Der mangler fakturaer for købte varer.
- ❖ Det ikke er muligt at identificere leverandøren.
- ❖ Der ikke kontinuerligt foretages kasseregistreringer.
- ❖ Der ikke udleveres kasseboner ved kontantsalg.
- ❖ Der ikke foretages daglige kasseafstemninger.
- ❖ Der ikke er sket bogføring af kontant betalte leverandørfakturaer.

Ved førstegangsovertrædelser udgør ordensbøden 10.000 kr. Anden gang lyder bøden på 20.000 kr., mens den tredje gang stiger til 30.000 kr. Hvis der sker overtrædelse af flere regler på samme tid, gives der bøde for hvert enkelt forhold. Ved siden af ordensbøden, kan der desuden blive tale om bøde for manglende betaling af afgift, ligesom selve punktafgiften naturligvis også skal betales.

Erhvervsdrivende

Skattestyrelsen har for nylig offentliggjort [en dom](#), hvor en selvstændig blev idømt en ordensbøde på 10.000 kr. for at have købt og importeret 10,92 kg chokolade- og sukkerafgiftspligtige varer (formentlig slik) fra Sverige uden have betalt afgift for varerne. Dommen er et godt eksempel på, at bødestørrelsen er uafhængig af mængden af varerne, idet bøden svarede til ca. 91,50 kr. pr. 100 gram.

Private

Privatpersoner, der henter punktafgiftspligtige varer i et andet EU-land, fx Tyskland, pålægges colabøder, hvis de ikke kan sandsynliggøre, at varerne kun er til eget brug. Det viser en nylig offentliggjort [byrettsdom](#).

Sagen handlede om en mand, der den 5. april 2019 blev stoppet ved grænsen, idet han på sin trailer medbragte 2.112 dåseøl - svarende til 88 rammer á 24 stk. Han forklarede, at øllene var indkøbt til brug i forbindelse med hans fødselsdag nogle få uger senere samt i forbindelse med fejringen af hans hustrus 40-års jubilæum. Herudover ville en del af øllene blive taget med i deres båd, idet de normalt sejlede omkring seks uger om året.

Uagtet sin forklaring om baggrunden for indkøbet erkendte manden sig skyldig i overtrædelse af reglerne. Formentlig fordi de angivne formål ikke harmonerede med mængden af øl. Han nedlagde i stedet påstand om en lavere bøde end normalbøden. Dette fandt byretten imidlertid ikke grundlag for, men idømte ham en bøde på 2 x 10.000 kr. dels for ikke at have betalt punktafgift af øllene og dels for overtrædelse af pantreglerne. Manden havde i øvrigt, seks måneder efter at være blevet stoppet ved grænsen, fået lov til at hente øllene mod betaling af den normale afgift - formentlig et beløb på i underkanten af 1.600 kr. for de 88 rammer.

"Ved førstegangsovertrædelser udgør ordensbøden 10.000 kr."

Kravene til ledelsens underskrift af årsrapporten

Kun et selskabs aktuelle ledelsesmedlemmer - det vil sige de aktuelt registrerede direktører og bestyrelsesmedlemmer - kan underskrive en årsrapport, og de kan ikke nægte at gøre det.

Af Ditte Mosegaard Jørgensen, dme@bdo.dk

Fristen for indberetning af kalenderårsregnskaber for 2019 er som bekendt udskudt til udgangen af august måned. Derfor vil der i den kommende tid givetvis være mange regnskaber, der skal underskrives. I de fleste tilfælde giver det sig selv, hvem der skal skrive under, men der findes også tilfælde, hvor der kan opstå tvivl.

Ledelsen har ansvaret

Selvom selskabets revisor ofte yder assistance i forbindelse med opstillingen af årsregnskaber i mange mindre og mellemstore virksomheder, så er det ledelsen - og kun ledelsen - som har ansvaret for årsrapportens indhold, herunder for at den er udarbejdet efter reglerne, og at den indberettes til Erhvervsstyrelsen til tiden. Derfor er det også kun ledelsesmedlemmer, der kan pålægges en bøde (afgift), når dette ikke sker. Du kan læse mere om konsekvenserne ved for sen indberetning af regnskaber i [denne artikel](#), som omtaler reglerne for bøder ved de normalt gældende frister.

Ledelsens godkendelse af årsrapporten sker ved underskrift af ledelsespåtegningen i årsregnskabet. Selskabets revisor må ikke underskrive årsregnskabet, før ledelsen har underskrevet. I praksis vil datoen for såvel ledelsens som for revisors underskrift ofte være den samme.

Det er samtlige medlemmer af ledelsen, som skal underskrive årsrapporten. Altså alle registrerede direktører samt alle medlemmer af selskabets bestyrelse, hvis der er valgt en sådan.

Udskiftning i ledelsen

Det er de aktuelle ledelsesmedlemmer, der skal underskrive. Altså alle dem, der er registreret som medlem af ledelsen på datoen for underskrivelsen.

Det forekommer jævnligt, at et ledelsesmedlem må underskrive en årsrapport for en periode, hvor den pågældende ikke var en del af virksomhedens ledelse. Dette fritager imidlertid ikke det nye medlem for ansvaret for årsrapporten, og det er ikke tilladt at lade et tidligere ledelsesmedlem underskrive i stedet for eller sammen med det nye medlem.

Hvis der sker ændringer i bestyrelsen på den generalforsamling, hvor årsrapporten godkendes, er det den afdøende bestyrelse, der skal underskrive denne.

Ved uenighed

Hvis et ledelsesmedlem - fx en nytiltrådt direktør - er uenig i årsrapporten, kan den pågældende ikke nægte at underskrive denne, men kan tilkendegive sin uenighed i tilknytning til sin underskrift af ledelsespåtegningen. Dette skal i givet fald ske med en konkret og fyldestgørende forklaring om årsagen til uenigheden fx i et særskilt afsnit under ledelsespåtegningen.

Andre kan ikke underskrive

I selskaber med en selvstændig økonomiafdeling vil ansvaret for udarbejdelsen af en årsrapport ofte ligge hos en økonomidirektør, en regnskabschef eller anden form for regnskabsmedarbejder. Ingen af sådanne regnskabsmedarbejdere kan imidlertid underskrive årsrapporten, hvis de ikke er registreret på cvr.dk som en del af selskabets ledelse.

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger godt 1.300 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har over 90.000 medarbejdere i 165 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.